

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16Csp/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121470767
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2023:6121470767.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Máriou Černákovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Bratislave, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: L. V., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. Y. F. XX, XXX XX Y. F., P. V. L.. M. XX/XX, XXX XX Š., o zaplatenie sumy 129,36 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou dňa 02.09.2021 Okresnému súdu Banská Bystrica sa žalobca domáhal, aby súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazže žalovanú zaplatiť sumu vo výške 129,36 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 68,13 eura od 16.11.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 23,65 eura od 14.12.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 20,13 eura od 15.01.2019 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 17,45 eura od 14.02.2019 do zaplatenia, ako aj na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o poskytovaní verejných služieb podľa Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, poskytol a sprístupnil právny predchodca žalobcu žalovanej verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej siete, za čo sa žalovaná zaviazala uhradiť dohodnutú cenu za poskytované služby. Dôvodil ďalej, že právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanej riadne a včas poskytol a sprístupnil. Na cenu dodaných verejných služieb v zmysle zmluvných dojednaní Zmluvy o poskytovaní verejných služieb vystavil a doručil žalovanej faktúru č. 1205664195 s dátumom splatnosti dňa 15.11.2018 na sumu 68,13 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 1480010946 s dátumom splatnosti dňa 13.12.2018 na sumu 23,65 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 1440039112 s dátumom splatnosti dňa 14.01.2019 na sumu 20,13 eura ku dňu postúpenia pohľadávky a faktúru č. 1340033269 s dátumom splatnosti dňa 13.02.2019 na sumu 17,45 eura ku dňu postúpenia pohľadávky s tým, že poplatky účtované žalovanej titulom upomienky oneskorenej platby, náhrady nákladov, poplatku za prerušenie/obmedzenie poskytovania služieb, nie sú predmetom žaloby. Argumentoval ďalej, že napriek tomu, že právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanej riadne a včas poskytol a sprístupnil, žalovaná mu v rozpore so zmluvnými dojednaniami zmluvy o poskytovaní verejných služieb dohodnutú cenu za poskytnuté služby neuhradila riadne a včas, čím sa dostala do omeškania s ich zaplatením. Poukázal ďalej na to, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou O2 Slovakia, s. r. o. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s. r. o. ako postupníkom dňa 19.11.2020, bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplatenej ceny za poskytnuté verejné služby v celosti postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bola žalovaná

upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol tiež, že žalobca si uplatňuje voči žalovanej len časť postúpeného nároku titulom nezaplatenej ceny za riadne a včas poskytnuté verejné služby vo výške 129,36 eura spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaná žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatila.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 21.09.2021 platobný rozkaz sp. zn.: 24Up/1492/2021, ktorý sa však žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Žalobca na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica navrhol podľa § 14 Zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú právnu vec tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému dňa 07.02.2022.

3. Súd žalovanej doručil žalobu spolu s jej prílohami do vlastných rúk dňa 25.05.2022 a zároveň ju v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa k nej vyjadrila. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila, skutkové tvrdenia žalobcu nijakým spôsobom nepoprela.

4. Následne Okresný súd Levice vydal vo veci dňa 06.07.2022 platobný rozkaz sp. zn.: 16Csp/9/2022 - 132, ktorý sa však žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk, v dôsledku čoho ho súd uznesením sp. zn.: 16Csp/9/2022 - 153 zo dňa 14.11.2022 zrušil.

5. Žalobca na výzvu súdu, aby v zmysle § 150 ods. 2 CSP v lehote 15 dní preukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v predmetnom spore a to preukázaním platného postúpenia pohľadávky podľa § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, a síce, že žalovaná bola pred postúpením pohľadávky vyzvaná v zmysle § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z. z., a že sa táto výzva dostala do jej dispozičnej sféry, nijakým spôsobom nereagoval. Súd žalobcu v predmetnej výzve zároveň poučil, že strany sporu sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, pričom prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Tiež ho upozornil, že s poukazom na § 153 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, súd na prostriedky procesného útoku predložené po tejto lehote neprihliadne. Právnomu zástupcovi žalobcu bola predmetná výzva doručená dňa 12.12.2022.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín predložených žalobcom a ďalšími listinami tvoriacimi obsah spisu a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b) CSP nakoľko mal za to, že v predmetnom spore ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje sumu 1.000,- eur. Súd tak rozsudok verejne vyhlásil podľa § 219 ods. 3 CSP dňa 18.01.2023.

7. Súd sa oboznámil najmä s návrhom na vydanie platobného rozkazu, pokusom o zmier zo dňa 22.01.2019, upomienkou za neuhradené faktúry zo dňa 21.12.2018, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 13.07.2018, faktúrou č.: 1205664195, faktúrou č.: 1480010946, faktúrou č.: 1340033269, faktúrou č.: 1440039112, všeobecnými podmienkami, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 5004 zo dňa 18.11.2020, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 04.12.2020, výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 18.08.2021, podacím hárkom Slovenskej pošty, a. s., č. EPH2492250089, platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 24Up/1492/2021 zo dňa 21.09.2021, návrhom žalobcu na pokračovanie v konaní, uznesením Okresného súdu Levice sp. zn.: 16Csp/9/2022 - 97 zo dňa 17.02.2022, platobným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn.: 16Csp/9/2022 - 132 zo dňa 06.07.2022, uznesením Okresného súdu Levice sp. zn.: 16Csp/9/2022 - 153 zo dňa 14.11.2022, výzvou Okresného súdu Levice zo dňa 09.12.2022 a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

8. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. a žalovaná uzavreli dňa 13.07.2018 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej bol žalovanej aktivovaný program služieb „O2 Paušál“ a ďalšie doplnkové služby s tým, že miestom poskytovania služieb je územie Slovenskej republiky podľa špecifikácie obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti O2 Slovakia, s. r. o. vydané v súlade s § 44 ods. 1 Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a podmienky vydávania a používania elektronických

peňazí. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že cena za poskytované služby je stanovená platným cenníkom a účastník sa ju zaväzuje uhradiť vo výške a v lehote splatnosti uvedenej vo faktúre, vystavenej po konci zúčtovacieho obdobia okrem predplatených služieb, ktoré sú spoplatňované v zmysle čl. 7 Všeobecných podmienok. Zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Žalovaná podpisom potvrdila, že sa zoznámila so Všeobecnými podmienkami a platným Cenníkom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, pričom platný Cenník je k dispozícii na webovej stránke poskytovateľa a v značkových predajniach a predajných miestach.

9. Spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. vystavila žalovanej za poskytnuté telekomunikačné služby faktúru č.: 1205664195 vo výške 150,13 eura s dátumom splatnosti dňa 15.11.2018 a faktúru č.: 1480010946 vo výške 60,65 eura s dátumom splatnosti dňa 13.12.2018 (z toho sumu 23,65 eura za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumu 37,- eur ako nedoplatok). Nakoľko žalovaná porušila svoju povinnosť uhrádzať vyúčtované faktúry riadne a včas, spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. listom zo dňa 21.12.2018 „Upomienka za neuhradené faktúry“ upozornila žalovanú, že neeviduje úhradu faktúry č.: 9300016780 vo výške 113,13 eura a faktúry č.: 1480010946 vo výške 23,65 eura s tým, že ju zároveň žiadala o okamžitú úhradu dlžných súm. Následne spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. vystavila žalovanej faktúru č.: 1440039112 vo výške 49,78 eura s dátumom splatnosti dňa 14.01.2019 (z toho sumu 26,13 eura za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumu 23,65 eura ako nedoplatok za predchádzajúcu neuhradenú faktúru). Pokusom o zmier zo dňa 22.01.2019 opäť upozornil právny predchodca žalobcu žalovanú na skutočnosť, že napriek doterajším výzvam stále eviduje neuhradenú pohľadávku vo výške 162,91 eura za faktúry č.: 120564195 vo výške 113,13 eura, č.: 1480010946 vo výške 23,65 eura a č.: 1440039112 vo výške 26,13 eura s tým, že ju zároveň žiadal o okamžitú úhradu dlžnej sumy. Dňa 28.01.2019 právny predchodca žalobcu napokon vystavil žalovanej faktúru č.: 1340033269 vo výške 219,36 eura s dátumom splatnosti dňa 13.02.2019 (z toho sumu 56,45 eura za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumy 26,13 eura, 23,65 eura a 113,13 eura ako nedoplatky za predchádzajúce neuhradené faktúry).

10. Dňa 19.11.2020 došlo k prejavu vôle smerujúcemu k postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb vo výške 129,36 eura zo spoločnosti O2 Slovakia, s. r. o., so sídlom Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, IČO: 35 848 863 na spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, ktorú skutočnosť oznámil postupca žalovanej listom zo dňa 04.12.2020. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu listom zo dňa 18.08.2021 „Výzva na zaplatenie pohľadávky“, vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 212,52 eura a to v lehote do 28.08.2021, ktorá zásielka bola podaná na poštovú prepravu dňa 20.08.2021, avšak neúspešne.

11. Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „ZoEK“), podnik na účely tohto zákona je každá osoba, ktorá splnila oznamovaciu povinnosť podľa § 15. Poskytovanie siete alebo služby v oblasti elektronických komunikácií pre tretiu osobu je podnikaním.5) <<https://www.epi.sk/zz/2011-351/znenie-20160701>>

12. Podľa § 15 ods. 1 ZoEK, osoba, ktorá chce podnikáť v oblasti poskytovania sietí alebo služieb, je povinná oznámiť tento zámer úradu pred termínom začatia ich poskytovania. Osoba je povinná oznámiť úradu aj zmeny v poskytovaní siete alebo služby alebo ukončenie ich poskytovania, a to do 15 dní od zmeny poskytovania siete alebo služby alebo ich ukončenia.

13. Podľa § 5 ods. 4 ZoEK, účastník je koncový užívateľ, ktorý uzatvoril s podnikom poskytujúcim verejnú službu zmluvu o poskytovaní verejných služieb.

14. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) ZoEK, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

15. Podľa § 43 ods. 12 písm. b) ZoEK, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

16. Podľa prvej a druhej vety § 44 ods. 1 ZoEK, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy.

17. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

20. Podľa § 43 ods. 13 ZoEK, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

21. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

23. Na právny vzťah založený Zmluvou o poskytovaní verejných služieb je potrebné aplikovať Zákon č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj Zákon č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne, nakoľko žalobcovi nesvedčí v predmetnom spore aktívna vecná legitímácia.

24. „Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009)

25. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej mal súd preukázanú, nakoľko ide o dlžníka zo zmluvného vzťahu, plnenie z ktorého je predmetom konania a túto žalobca preukázal predložením Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 13.07.2018. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval z uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.11.2020.

26. V prípade pohľadávok vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu medzi podnikom a účastníkom podľa Zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, je však potrebné okrem ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách, a žalobcu v tomto konaní tak zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu uvedeného v tomto ustanovení a teda že právny predchodca žalobcu (O2 Slovakia, s. r. o.) ako veriteľ pohľadávky a podnik, písomne vyzval žalovanú ako dlžníka na úhradu dlhu a tento bol napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní, keďže splnenie tohto postupu je predpokladom postúpenia splatnej pohľadávky podniku voči dlžníkovi na tretí subjekt bez súhlasu dlžníka.

27. Žalobca na výzvu súdu, aby preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v predmetnom spore a to preukázaním platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z. z., a síce, že sa výzva v zmysle § 43 ods. 13 predmetného zákona dostala do dispozičnej sféry žalovanej, nijakým spôsobom nereagoval.

28. V zmysle § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podniku na postúpenie pohľadávky môže účastník zvrátiť a to tak, že ešte pred postúpením pohľadávky uhradí podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Žalobca však v konaní napriek výzve súdu nijakým spôsobom nepreukázal, že by sa niektorá z listín, ktorými právny predchodca žalobcu vyzýval žalovanú na úhradu dlžnej sumy, preukázateľne dostala do dispozičnej sféry žalovanej.

29. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by sa niektorá z listín, ktorou bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlhu, dostala do dispozičnej sféry žalovanej, teda že právny predchodca žalobcu ako veriteľ pohľadávky a podnik, preukázateľne vyzval žalovanú ako účastníka na úhradu dlhu a tento bol napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní ako ani skutočnosť, že žalovaná dala právnomu predchodcovi žalobcu súhlas na postúpenie pohľadávky, v prípade ktorom by sa tak preukázateľne zaslanie vyššie spomenutej výzvy a nepretržite dlhšie ako 90 dní trvajúce omeškanie žalovanej so splnením peňažného záväzku nevyžadovalo, má tak súd za to, že v danom prípade nebola splnená ani jedna z podmienok, za ktorých môže podnik postúpiť svoju splatnú pohľadávku inej osobe.

30. Postúpenie pohľadávky podnikom na inú osobu bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka a tento právny úkon je tak v časti žalobou uplatňovanej pohľadávky absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 41 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offio prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovanej, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol.

31. V súvislosti s často sa objavujúcou argumentáciou ohľadom § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, súd opätovne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009, podľa ktorého „súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta“ ako aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 11.06.2019, sp. zn.: I. ÚS 246/2019, podľa ktorého „pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok“.

32. Súd ďalej poukazuje na to, že postupom podľa § 297 písm. b) CSP žalobcovi neodňal právo na spravodlivý súdny proces, práve naopak, konal tak v prejednávanej veci v súlade so zásadou hospodárnosti konania, keď žalobcu výzvou podľa § 150 ods. 2 CSP vyzval na preukázanie jeho aktívnej vecnej legitímácie v predmetnom konaní a to v lehote 15 dní, pričom ho tiež upozornil na sudcovskú koncentráciu konania s tým, že s poukazom na § 153 ods. 1 a 2 CSP na prostriedky procesného útoku predložené po tejto lehote neprihliadne. Predmetnú výzvu si právny zástupca žalobcu prevzal dňa 12.12.2022, na ktorú však nijakým spôsobom nereagoval. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany dodávateľa pritom podliehajú sudcovskej koncentrácii konania i napriek tomu, že ide o spor s ochranou slabšej strany. Za tejto procesnej situácie by tak nič nezmenilo ani nariadenie pojednávania v predmetnej veci, keďže súd by na skutkové tvrdenia a dôkazy predložené žalobcom po tejto lehote v zmysle spomenutej sudcovskej koncentrácie konania neprihliadol.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP, keď žalovaná bola tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania v konaní plne úspešná. Nakoľko však žalovanej preukázateľne v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnila, súd rozhodol, že žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).